

VISITAS-EPOS (ved visitas mai 2019)

Det var en gang – som det ofte sies.

Et «epos» - som litt tid skal vies

..om bygda vår, Våler, opp til nå

- hvis du vil høre på:

Det skal her fortelles

ei historie – eller.. *soge* – som vi har felles..

Om ei pil, skutt ut av en buestreng

- en Konge var her med en krigersk gjeng..

Vi skulle kristnes, det var hans mål

og pila havnet, som skrevet står – i et såkalt «vål».

..eller mer forvisst

i en haug med kvist.

(Var det før et savn,

fikk Våler slik sitt bygdenavn)..

Olav Haraldsson, den «Hellige» kalt

beordret bryskt at der pilen falt

skulle bygges en *kirke*

- dette ifølge hans nasjonale mål og virke..

Han spente bogen der

ved «*Olavskilden*» - ..hvor følget *lesket* seg. Litt sør for her..

Det har gått nå snart tusen år

fra det nevnte – som hendte, som skrevet står.

Og bygdefolket – med avgudsdyrking som gjaldt den tida,

tok ordr'en og bygde ei kirke ved elvesida
- for kongen krevde folks respekt,
og kristnet ble den – ..vår «forna» bygdeslekt.

De bygde kirke, ble lagt i jord
- fikk seremonier, slik vi tror,
og snart kom pilegrimer og satte spor
til Nidaros – på sin led mot nord.

Slik gikk det at folk fikk troen – og nye seder
her – som på alle steder
under tukt, og vi vil tro.., med litt.. «bryderi»..
- for *kristne*, det sku' *alle* bli...
Og vi ble del av en diger soge
ved pila nevnt – i fra kongens boge.

Den første kirka, ved Lisbet-tangen
var mer et.. «skur» den første gangen,
men bygdes *om* – som åra rant
flere ganger – ..ved elvas kant.

Men lenge etter, det var forbi,
ved Stor-ofs-flommen – i søtten-hundre-og-åtti-ni.

Da hadde Våler – som tida led
fått et nytt ladested..
Den nye kirka ble bygget her
langt fra elva – og sentrumsnær..

Da skrev vi året atten-null seks
- så mye mer enn et slags anneks
fikk bygda en høyreist *korskirke* - nå med spir
og kirkebakke – som «Guds-revir»...
ærbødig ment
der bygdefolket nå ble forènt
- et samlingssted – ved høytid mest
for slektsledd *før* oss – til sorg og fest
som huskes - før vemod bandt
oss alle – da kirken brant
i tjue-null-ni
- det kunne knapt verre bli.

Men så bygdes en ny..
..som fikk priser og viden ry
- etter normen, mer moderne,
men også kjerne til strid.
Dog - vi kom *over* vår indre splid
til bygdefolkets ære – det tør vi si
- slik vi tør tolke.. – i ettertid.

Sjøl er vi òg blitt mer.. moderne og går nå i kjerka
og lytter til sang og musikk og de største orgelverka..
der folk også utenfra stiller nysgjerrig opp
- nykjerka, kort sagt, er blitt «pop»..

Og nå er bispen på visitas,
Fiske – vår sjølveste «kirkebas»,

for å møte sin menighet
og lytte til saker hun kanskje knapt vet..
om Våler – vårt mangslungne lende
..fem dager til ende
- med visitt òg mot øst – retning Sverige
til Gravbergsfolket med kirke og de med sin sal i Risberget..

Og skulle hun ville høre *mer* om bygda.,
er vi *eldre* i flertall som (knapt) lever av trygda
slik det er blitt i periferien..
- men vi har òg bedrifter – ..og industrien
markerer seg bredt i en hard konkurranse.
Men altså – vi kan ikke by på no'n ekstravaganse..!
(*Vi holder oss dog.., som kommune, godt i live'
hørte vi nylig.., som Innlandets mest attraktive..*)

Godt da å si at *unger* – det har vi da lell
med skoler som hører tell.
Og treg må den væra som leter
etter friluftaktiviteter
og ellers alkens kultur
- også har vi en vakker natur !

Så vi er vel, tross alt, privilegerte
her vi lever og blir administrerte
- sjøl om *andre* helst go'ord må skjenke
om oss.. Solungen vil ha *tid* til å tenke..
Men - vi kjennes også som kvikke

- mer om det sier jeg ikke !

Det var Våler – fra «vålets» start

- fra Olav med pila til.. glassfiberfart.

Kort sagt – det var slik det vart.

Så må vi huske å takke for.. visitten !

En visitt fra Fiske - som blir mer enn titten

her i Våler – vår egen kommune

- det går nok bra – vi kjenner jo til hennes gode lune..!

Ingenting her sagt for å.. smiske

- det håper vi du forstår – du, biskop Fiske !

rolf arne